

यास्य दद्यात् सविज्ञहनि प्रेतः सादिति । यत ऊर्ध्वं
सपिण्डीकरणात्त्राहनिमित्तादाद्यसवत्सरादूर्ध्वं संव-
त्सरे सवत्सरे प्रतिवर्षं सविज्ञहनि स्तकसविज्ञहनि
मृताय दद्यात् । व्यासः “प्रतिषंस्त्ररक्षेमेकोहिह
मृताहनि” । एतेन सपिण्डीकरणापकर्षे आद्यसंवत्सरे-
ऽपि मृताहे आहानरं कर्त्तव्यमिति मैथिलोक्तं हे-
यम् । अत्रमाह हेमाद्रिचतुर्वर्णम् “पूर्णे संवत्सरे
आहं भोजनं परिकीर्त्तितम् । तेनैव च सपिण्डत्वं
तमेवावदकमिष्यते” । कल पर्यसंवत्सरे क्रियमाणआहोद-
यधोभयनिर्वाहस्तथापकटसपिण्डीकरणआहोदयभयनि-
र्वाहो न पूर्णसंवत्सरे आहोदकान्तरम् । एवं अष्टदश-
आहेऽप्युच्यते यम् । मत्स्यपुं. “ततः प्रवृत्तिवक्रान्तावुप-
रागादिपञ्चसु । त्रिपिण्डसंवत्सरे आहमेकोहिह मृता-
हनि” । ततः प्रेतत्वकर्त्तरात्, त्रिपण्डत्वं त्वं पुरुषम् ।
निरूपपदमृताहशब्दः स्तकसम्बन्धमासपक्षतिर्षाविशेष-
परः । उपपदात् कश्चित्तिविशेषमात्रपरः । यथा
मृताहे प्रतिमासं कुर्वादित्यादौ । शङ्खः “सपिण्डीक-
रणादूर्ध्वं यत् यत् प्रदीयते । तत् तत् त्वयं कुर्वात्
वर्जयित्वा मृताहनि । कमावास्या ज्यो यस्तु प्रेतपक्षे
ऽथ वा पुनः । सपिण्डीकरणादूर्ध्वं तस्योक्तः पार्श्वार्थो
विधिः” आ०त० । अधिकम् एकोहिहशब्दे १५२१पुं-
पार्श्वशब्दे ४११८पृ० च दृश्यम् ।

सांवादिक पुं सम्बन्धादायालं ठञ् । नैयायिके जटा० ।

सवाटदातरि च । [चमरः । २ संशयाविषये च ।

सांशयिक लि० संशयमापन्नः ठञ् । सन्दिहाने संशययुक्ते

सांसारिक लि० मसाराय हितम् तत्र भयो वा ठक् ।

मसारभवे २ संसारोपयोगिनि वा पदार्थे ।

सांसिद्धिक लि० संसिद्धिः स्वभावसिद्धिः तया निर्दिष्टं ऽञ् ।

स्वभावसिद्धे “सांसिद्धिकमुदाहृतम्” भाषाण० ।

साक्षिम् अर्थः सह अक्षति अक्ष-अक्ष सादेशः । साहित्ये

२ सहाये चमरः । तद्व्योमे गौर्वाक्यान्वयिनि तृतीया ।

साकल्य न० सकलस्य नावः षञ् । ससुदाये । स्वार्थे

षञ् । ससुवे होभार्थं मिश्रितेषु श्रितिरादिद्वयेषु च ।

साकाङ्क्ष लि० सहाकाङ्क्षया सहस्य सः । ज्ञानभावे शा-

स्त्रयोधोपयोग्याकाङ्क्षायुक्ते २ पदभेदे च । [सावयवे च ।

साकार लि० सह आकारेण सूर्या । मूर्त्तविशिष्टे देवादौ

साकरुण्ड पुं सकुरण्ड एव स्वार्थे अण् । सकुरण्डहृद्ये

(पत्न्यपत्ने इत्ये) राजनि० ।

साकेत न० साकित्ये साकेतः सहावेतेन । अयोध्यापुरे
शब्दर० “जनस्य साकेतनिवासिनस्तौ” इति रघुः ।

सात्तिक पुं सक्तवे हितः युङ् । ठञ् । १ यवे सि०को० ।

सक्तूनां समाहारः तस्येदम् वा ठञ् । २ सक्तुसमूहे न०

शतसम्बन्धिनि च लि० ।

साक्षात् अर्थः सह अक्षति अक्ष-अक्ष सादेशः, सह अक्ष

मतात् अत-किण् वा । १ लौकिकप्रत्यक्षे २ तुल्ये च अक्षरः

साक्षादाऽक्षि वा उप० समासः । साक्षात्कृत्य कृत्वा वा ।

शतद्रूपे चेतन्ये च “यस्यासात् दपरोक्षाद्भङ्ग” श्रुतिः ।

साक्षात्कार पुं सक्षात्+क-षञ् साक्षादि० उप० । लौ-

किकसंज्ञकर्मजन्ये प्रत्यक्षे ।

साक्षिन् लि० सह-अक्ष अक्ष इति “साक्षाद् दृष्टिर्” पा० इति

वा नि० । १ साक्षाद्दृष्टिः । स्त्रिं ङीप् । २ परमेष्ठिने

पुं “साक्षी चेताः ज्ञेयज्ञोनिर्गुणश्च” श्रुतिः । अयमेव

साक्षिचेतन्यत्वेन वेदान्तपरिभाषादौ स्त्रीकृतोऽनुपदं वक्ष्यते ।

स्ववहारे साक्षिलक्षणादिकं वीरमि० निरूपितं यथा

“तत्र प्रमाणभेदप्रमाणविषयव्यवस्थे क्रियापाटप्रस्तावे

विविक्ते । अधुना साक्ष्यप्रमाणस्यावान्तरभेदः प्रस्तू-

यते । तत्र साक्ष्यस्वरूपमाह सतुः “समक्षदर्शनात्

साक्ष्यं त्रयणाद्यैव सिद्ध्यति” । समक्षदर्शनस्य साक्ष्यहेतुत्वं

पाणिनिरपि अस्ति । “साक्षाद् दृष्टिर् संज्ञायामिति” ।

तत्तु व्युत्पत्तिमात्रमव्यापकत्वात् । श्रुतसाक्षादीनामपि

साक्ष्यत्वव्यवहारविषयत्वात् । अतएव त्रयणादित्युप-

लक्षणं प्रमाणमात्रस्य । विवादविषयप्रमाता साक्षीति

विवक्षितम् । साक्ष्यपयोजनमात्रं नारदः “सन्दि-

ग्धेषु तु कार्येषु हयोर्विद्वत्मानयोः । दृष्टान्तादनुभूत-

त्वात्साक्षिभ्यो व्यक्तिदर्शनम्” इति । दृष्टान्ताभ्यामनुभूत-

त्वादित्यर्थः । यथा दृष्टत्वात् श्रुतत्वादनुभूतत्वाच्चेत्यर्थः ।

अनुभूतत्वादित्यनेन च गोष्ठप्रभत्यायेन प्रमाणात्तरजन्यो-

ऽनुभवो गृह्यते । व्यक्तिदर्शनं विवेकज्ञानम् । कात्या-

यनः “अधिप्रत्यक्षिणाक्षिभ्यादनुभूतन्तु यदुभवेत् ।

तद्व्याख्या साक्षिणो वाक्यमन्यथा न दृश्यसति” अर्था-

प्रत्यक्षिणाक्षिभ्यादनुभूतमिति मुख्यः कल्पः । तदवा-

क्षिभ्योऽपि त्रयणादिना साक्ष्यस्य वचनात्तरहेतुमतत्वात् ।

तत्र साक्षिभेदनिरूपणे व्यक्तीमविष्यति । गौतमः

“विप्रतिपत्तौ साक्षिनिमित्ता व्यवस्था” । स च साक्षी

प्रथमं द्विविधः ज्ञतोऽज्ञतश्च । साक्षित्वेनार्थप्रत्यक्षि-

भ्यान्निरूपितः ज्ञतः । अनिरूपितोऽज्ञतः । पुनश्च ज्ञतश्च